

ks. Ramón Domínguez Fraile SCJ

SPRAWOZDANIE POSTULATORA GENERALNEGO SCJ XXV KAPITUŁA GENERALNA, 15 CZERWCA - 5 LIPCA 2024 ROKU

1. Wprowadzenie

Kościół „od niepamiętnych czasów za duży obowiązek sobie poczytując nauczanie, uświęcanie i rządzenie Ludem Bożym, przedstawia do naśladowania, czci i wzywania mężów i niewiasty odznaczające się pielęgnacją miłości i innych cnót ewangelicznych, i ich po przeprowadzeniu odpowiednich dochodzeń ogłasza świętymi w uroczystym akcie kanonizacji”¹.

Chciałbym zacząć od podziękowania za możliwość wystąpienia przed wami wszystkimi na XXV Kapitułę Generalnej. Dziś wysłuchacie o bieżących sprawach i wyzwaniach Postulacji Generalnej. Jednak po powrocie do swoich Jednostek będziecie także tymi, którzy będą mieli za zadanie udzielić informacji waszym współbraciom na temat prac prowadzonych przez Postulację Generalną.

Dla mnie prawdziwą satysfakcją było to, że mogłem pracować przez te sześć lat w Postulacji Generalnej. Było dla mnie łaską to, że mogłem poznać tych współbraci, którzy nas poprzedzili, zagłębić się w ich ekscytujące historie i cieszyć się ich pismami, które jasno wyrażają doświadczenie naszego charyzmatu dehonianckiego.

¹ Jan Paweł II, Konstytucja apostolska *Divinus perfectionis Magister*, Rzym 25 stycznia 1983 r., „Częstochowskie Studia Teologiczne” 11 (1983), s. 263-276. Dokument określający procedury, które należy przeprowadzić, i zasady, których należy przestrzegać w dochodzeniach diecezjalnych w sprawie kanonizacji.

W Adhortacji o powołaniu do świętości w świecie współczesnym *Gaudete et exsultate* papież Franciszek stwierdza: „Duch Święty rozlewa świętość wszędzie w świętym i wiernym ludzie Bożym, gdyż «podobało się [...] Bogu uświęcać i zbawiać ludzi nie pojedynczo, z wyłączeniem wszelkich wzajemnych powiązań, lecz ustanowić ich jako lud, który uznałby Go w prawdzie i Jemu święcie służył» (LG 9)”².

Historia

Postulacja Generalna została zapoczątkowana 27 listopada 1951 roku nominacją pierwszego postulatora generalnego, ks. Lorenza Ceresolego. 1 maja 1981 roku zastąpił go ks. Giuseppe Girardi i niestrudzenie sprawował ten urząd do czerwca 2002 roku. 10 października 2002 roku został mianowany nowy postulator generalny – ks. Evaristo Martínez de Alegría, który sprawował ten urząd do września 2011 roku, kiedy to postulatorem został mianowany ks. José Carlos Briñón, który pełnił to zadanie do 15 października 2018 roku, kiedy to złożył swoją rezygnację.

Obecny przełożony generalny, ks. Carlos Luis Suárez Codorniú, powierzył mi pracę w Postulacji Generalnej, którą pełnię do dziś. Zostałem mianowany postulatorem generalnym 18 grudnia 2018 roku i uznany za takiego przez Dykasterię ds. Kanonizacyjnych 12 kwietnia 2019 roku, uzyskując tytuł postulatora 20 maja 2019 roku, po ukończeniu kursu studium realizowanego przez Dykasterię ds. Kanonizacyjnych w miesiącach styczeń-maj 2019 roku.

Zadanie postulatora generalnego

Postulatorzy swoim działaniem przyczyniają się do uwypuklenia przykładów osób ochrzczonych, które żyły i dawały świadectwo Ewangelii. Z tego tytułu zadaniem postulatora jest reprezentowanie

² Franciszek, Adhortacja o powołaniu do świętości w świecie współczesnym *Gaudete et exsultate*, Rzym 2018, 6.

powoda i obrona jego praw przed władzami kościelnymi, zarządzanie majątkiem każdej sprawy, prowadzenie spraw kanonizacyjnych i współpraca w poszukiwaniu prawdy³.

W ten sposób postulator ma dwa konkretne zadania⁴:

- pełnienie funkcji przedstawiciela prawnego powoda przed Dykasterią ds. Kanonizacyjnych i właściwymi władzami kościelnymi;
- promowanie i koordynowanie działalności służącej rozpowszechnianiu wiedzy o słudze Bożym i jego wstawiennictwie.

Dlatego Postulacja Generalna – zarówno w ramach Zgromadzenia, jak i w relacji oraz we współpracy z Dykasterią ds. Kanonizacyjnych – ma za zadanie promowanie spraw beatyfikacyjnych i kanonizacyjnych wszystkich członków Rodziny Sercańskiej, którzy pobudzeni przez Ducha Bożego w Kościele przeżyli swoje chrześcijańskie powołanie, pozostawiając wyraźne ślady „sławy świętości”. Są oni i stają się proroczymi znakami wzniosłych wartości ewangelicznych, godnymi, by być podziwianymi oraz naśladowanymi jako żywa obecność Ewangelii w jej lekturze, którą o. Leon Jan Dehon czynił przez całe swoje życie. Duch Święty wzbudził Założycielowi synów, którzy naśladowali go na drodze cnót i którzy – tak jak on – żyli nimi heroicznie, a niekiedy nawet aż do przelania krwi.

Etapy procesu beatyfikacyjnego i kanonizacyjnego⁵

Aby doprowadzić do beatyfikacji i kanonizacji sługi Bożego, wymagane są następujące kroki: mianowanie powoda (który przedstawia i przyjmuje odpowiedzialność za prowadzenie sprawy); mianowanie postulatora; rozpoczęcie dochodzenia diecezjalnego;

³ Por. *Normae servandae* (7 lutego 1983 roku), 2-4; *Sanctorum mater* (17 maja 2007 roku), 12-19.

⁴ Por. *Regolamento del Postulatore* (11 października 2021 roku), 3.

⁵ Por. Congregazione delle Cause dei Santi, *Le cause dei Santi*, Libreria Editrice Vaticana, Roma 2018.

faza rzymska, beatyfikacja i kanonizacja. W odniesieniu do różnych faz proceduralnych, szczególna rola postulatora generalnego dotyczy, że tak powiem, fazy rzymskiej. Obejmuje ona różne momenty: opracowanie *Positio*; analizę *Positio* przez konsultorów historycznych; kongres konsultorów teologicznych; specjalny kongres biskupów i kardynałów; ogłoszenie przez ojca świętego beatyfikacji i kanonizacji.

2. Raport Postulacji Generalnej (2018-2024)

W pierwszym roku (2018-2019), w pierwszej jego części, byłem zaangażowany we wszystko, co należało do obowiązków Postulacji Generalnej: muzeum, archiwum postulacji, czytanie różnych *Positio* (badanie świadectw świętości i męczeństwa naszych kandydatów), czytanie dokumentów o świętych i studiowanie misji postulatora; w drugiej części przez sześć miesięcy (styczeń – czerwiec 2019 roku) uczęszczałem na kurs w Dykasterii ds. Kanonizacyjnych, aby zostać postulatorem (Lo studium). Ten rok był poświęcony studiom i pracy, nie tyle w Watykanie z naszymi sprawami świętych, ile po prostu pracy, aby poznać i nauczyć się misji postulatora, a także zaangażowaniu, aby Zgromadzenie знаło nasze wzorce [świętości].

A. Promowanie i koordynacja działań mających na celu rozpowszechnianie wiedzy (sława świętości, męczeństwa i ofiary życia) o naszych kandydatach w Zgromadzeniu

Przez te sześć lat angażowałem się w promowanie świadectwa świętości i męczeństwa naszych kandydatów. Dzięki tym zasobom rozwinęła się i wzbogaciła wiedza o czcigodnym słudze Bożym o. Leonie Janie Dehonie, bł. Janie Marii od Krzyża, słudze Bożym ks. Andrzeju Prévot SCJ, słudze Bożym ks. Marcinie Capellim SCJ, słudze Bożym ks. Bernardzie Longu SCJ, czcigodnym słudze Bożym ks. Alojzym Boeingu SCJ; ale też o innych, jak bł. Marii Klementynie Anuaricie. Działania podejmowane w tym zakresie to:

1. Różne biografie, szkice biograficzne, modlitwy, obrazki i inne źródła

Przez te sześć lat pracy prowadzonej w Postulacji Generalnej przygotowano różne pomoce: małe biografie, modlitwy wstawienne, obrazki, plakaty, tridua modlitewne, czuwania, różaniec. Wszystkie one były zawsze tłumaczone na pięć języków: angielski, francuski, hiszpański, włoski i portugalski.

2. Obrazki z relikwiami

W celu promowania kultu bł. Jana Marii od Krzyża i naszego Założyciela przygotowaliśmy kilka rodzajów obrazków z relikwią *ex indumentis* i modlitwą wstawienniczą do rozdania czcicielom. Wszystkie zostały przygotowane w pięciu językach.

3. Strona internetowa Zgromadzenia: www.dehoniani.org

Od momentu, gdy zostałem postulatorem, wszystkie zasoby zawsze były umieszczane na naszej stronie internetowej. Trzeba powiedzieć, że wszystkie te informacje są rozproszone po całej stronie i nie znajdują się w jednym miejscu.

4. Kontakt z przełożonymi Jednostek

Z okazji ważnych dat i rocznic za pośrednictwem poczty elektronicznej wysyłałem przełożonym Jednostek wszystkie przygotowane materiały, zachęcając do przesłania ich współbraciom oraz podzielenia się ze mną materiałami, które zostały utworzone w poszczególnych Jednostkach.

Podczas dwóch spotkań przełożonych wyższych, które odbyły się w Rzymie (w listopadzie 2019 roku i lutym 2022 roku), poinformowałem ich o mojej pracy w Postulacji Generalnej, zrealizowanych zadaniach, projektach i wyzwaniach. Skorzystałem również z okazji, aby promować świadomość świadectwa świętości i męczeństwa naszych braci, których procesy beatyfikacyjne i kanonizacyjne trwają, prosząc o dzielenie się materiałami ze wszystkimi

braćmi z Jednostek i zachęcając ich do modlitwy o wstawiennictwo naszych modeli świętości.

Podobnie poinformowałem o inicjatywie Dykasterii ds. Kanonizacyjnych dotyczącej nowych męczenników – świadków wiary: zebranie listy biograficznej nowych męczenników w celu opracowania katalogu, który ujrzy światło dzienne podczas jubileuszu 2025 roku.

Moje odczucia są nieco negatywne, ponieważ reakcja na te proponowane inicjatywy była niewielka, a przełożeni nigdy nie wysłali świadectw, o które prosiła Postulacja Generalna.

5. Pisma, wykłady i kursy

Na spotkaniu formatorów dehoniańskich 2018-2019 w Rzymie, podczas sześciu wykładów w styczniu i lutym, podzieliłem się moim referatem *Nasze wzorce. Sprawy beatyfikacyjne i kanonizacyjne*. Napisałem kilka artykułów na temat naszych procesów beatyfikacyjnych i kanonizacyjnych dla hiszpańskiego magazynu „Revista scj.es” oraz dla CUI Prowincji Północnowłoskiej. Wygłosiłem kilka wykładów na temat o. Leona Jana Dehona i jego procesu beatyfikacyjnego, ks. Andrzeja Prévota SCJ, ks. Marcina Capellego SCJ, ks. Bernarda Longa SCJ, które odbyły się w Rzymie, Bolonii i Padwie.

6. Pamięć sercańska

W ostatnich latach przygotowaliśmy materiały na Sercański Dzień Pamięci: *Wspomnienie o naszych braciach, którzy zginęli w pierwszej wojnie światowej* (2018), *75. rocznica śmierci ks. Martino Capelli* (2019), *Kościół męczeński w sercu Afryki: Anuarite, Wittebols i Longo* (2020), *Ojciec Albert Bourgeois, przełożony odnowy* (2021), *Ojciec André, cnotliwy człowiek* (2023) i *Ojciec Aloísio* (2023). Zaproponowaliśmy różne materiały: czuwania, noty biograficzne, obrazy, pisma itp., w sześciu językach.

7. Czuwanie modlitewne w intencji powołań sercańskich

Postulacja Generalna podjęła się zadania zorganizowania czuwania modlitewnego dla całego Zgromadzenia w rocznicę urodzin

naszego Założyciela. Z pomocą współbraci z Kurii Generalnej, Międzynarodowego Kolegium Rzymskiego oraz scholastyków z Wenezueli i Indonezji udało się przygotować czuwanie, aby wspólnie modlić się i dzielić różnymi aspektami naszego charyzmatu dehonianńskiego.

B. Status spraw powierzonych postulacji dehonianńskiej (2024) oraz różnych działań prowadzonych w Dykasterii ds. Kanonizacyjnych i w Zgromadzeniu (2018-2024)

Obecnie Postulacja Generalna ma dwie sprawy w fazie diecezjalnej i sześć spraw w fazie rzymskiej. Przedstawię teraz, dla każdej sprawy, najistotniejsze działania przeprowadzone w ciągu tych sześciu lat, a następnie omówię aktualny status każdej sprawy. Wyjaśniając każdą sprawę, dodam małą biografię, która może być przydatna w pogłębianiu wiedzy i pobożności wobec sercańskich sług Bożych w naszym Zgromadzeniu.

a. Sprawy w fazie diecezjalnej

1. Biskup Józef Wittebols SCJ

Biskup Joseph Wittebols SCJ, urodzony 12 kwietnia 1912 roku w Etterbeek (Belgia), złożył pierwszą profesję zakonną w Zgromadzeniu w 1932 roku. Wyświęcony na kapłana wyruszył do Konga jesienią 1938 roku. W Stanleyville (Kisangani) był odpowiedzialny za założenie Kolegium Najświętszego Serca, którym kierował do 1949 roku, kiedy to został mianowany biskupem nowego wikariatu apostolskiego Wamba. Pod jego kierownictwem, jako dynamicznego, hojnego i przedsiębiorczego duszpasterza, wikariat przeżywał okres rozkwitu. Szczególną troską otaczał siostry zakonne, wśród których była bł. Maria Klementyna Anuarita, dziewica i męczennica. Po długiej kalwarii tortur, upokorzeń i prześladowań został zamordowany w Wamba 26 listopada 1964 roku. Napisał: „Nie daliśmy nic od siebie, dopóki nie daliśmy sobie bez zastrzeżeń i bez ograniczeń. Całkowite oddanie się Bogu”.

Działalność i status sprawy

Sesja otwierająca dochodzenie diecezjalne odbyła się 26 listopada 2014 roku w Wamba. Praca w fazie diecezjalnej leży w gestii diecezji.

2. Ksiądz Franciszek Geraedts SCJ

Ksiądz Francisco Geraedts SCJ przybył do Brazylii 18 października 1910 roku w wieku 29 lat. Młody holenderski kapłan pochodzący ze Swalmen został zakonnikiem 22 września 1905 roku w mieście Sittard, a święcenia kapłańskie przyjął 17 lipca 1910 roku w belgijskim mieście Leuven. W odpowiedzi na wezwanie Zgromadzenia do skutecznego kontynuowania założonej misji w Brazylii, wyjechał na nieznany ląd, gdzie gorliwie pracował, rozwijając swoją misyjną pracę duszpasterską w różnych miejscach Kościoła Brazylii. W Água Preta, poczynawszy od 1927 roku, intensywnie przeżywał swoje powołanie kapłańskie, zostając wikariuszem parafialnym, rozwijając różnorodną i kreatywną pracę duszpasterską, która szybko przyniosła mu popularność i opinię cudotwórcy, zgodnie z opisem ówczesnych gazet. Zmarł w 1953 roku. Ksiądz Franciszek Geraedts SCJ pozostawił po sobie cenne dziedzictwo dla wspólnoty parafialnej Água Preta.

Działalność i status sprawy

23 marca 2019 roku ks. Josemar Lima SCJ, prowincjał Prowincji BRE (Brazylii – Recife), napisał do nas, aby powiadomić nas, że arcybiskup archidiecezji Maceió chciałby, abyśmy my, dehonianie, rozpoczęli sprawę kanonizacji ks. Franciszka Geraedtsa SCJ. Podjęto decyzję, że Zgromadzenie będzie prowadzić tę sprawę.

Po różnych trudnościach (śmierć biskupa, Covid) Postulacja Generalna pracuje obecnie wraz z ks. Josemarem Limą SCJ, wicepostulatorem, nad przedstawieniem biskupowi diecezji Palmares prośby (przygotowanie biografii, zebranie świadectw, podsumowanie sławy świętości i znaków), aby oficjalnie rozpocząć diecezjalne dochodzenie w sprawie cnót i sławy świętości.

b. Sprawy w fazie rzymskiej

1. Błogosławiony Jan Maria od Krzyża

Błogosławiony Juan Maria de la Cruz García Méndez SCJ urodził się 25 września 1891 roku w San Esteban de Los Patos (Ávila – Hiszpania). Wkrótce poczuł powołanie do kapłaństwa i wstąpił do seminarium w Ávili. Został wyświęcony na kapłana i pełnił posługę jako proboszcz w kilku ośrodkach tej diecezji. W 1926 roku złożył profesję w naszym Zgromadzeniu. W Puente la Reina przez dziewięć lat angażował się w codzienne utrzymanie seminarzystów i animowanie ich powołania. Wraz z wybuchem wojny domowej przeniósł się do Walencji w poszukiwaniu schronienia. Został aresztowany, gdy z przerażeniem obserwował palenie kościoła Świętych Janów. Pomimo tego, że był ubrany po cywilnemu, nie ukrywał swojego stanu i wykrzyknął: „Jestem księdzem”. Miesiąc później, w nocy 23 sierpnia 1936 roku, został zabity wraz z innymi uwięzionymi w Silli (Walencja). 11 marca 2001 roku został beatyfikowany przez św. Jana Pawła II. Jego wspomnienie obchodzone jest 22 września, wzywany jest jako patron powołań dehonianских.

Działalność i status sprawy

Sprawa ta łączy się z innymi sprawami męczeństwa w diecezji Walencja. W ostatnich latach powstało wiele materiałów (triduum, modlitwa wstawiennicza, komiks, biografia) o błogosławionym, które zostały przetłumaczone na kilka języków, ze względu na 20. rocznicę jego beatyfikacji (11 marca 2001 roku). Utrzymywany jest kontakt z postulatorem diecezji Walencja i wicepostulatorem hiszpańskim. Przygotowywane są różne materiały z okazji 25. rocznicy beatyfikacji, która przypadnie w 2026 roku.

Oczekuje się cudu za jego wstawiennictwem, który zostanie zbądany, aby doprowadzić do kanonizacji.

2. Czcigodny sługa Boży o. Leon Jan Dehon

Ojciec Leon Jan Dehon urodził się w La Capelle (Francja) 14 marca 1843 roku. W wieku 21 lat ukończył prawo cywilne w Paryżu, ale jego powołaniem nie był zawód prawnika. Nieco później, wbrew planom ojca, wyjechał do Rzymu, by studiować teologię. Świecenia kapłańskie przyjął 19 grudnia 1868 roku w bazylice św. Jana na Lateranie. Był bezpośrednim świadkiem I Soboru Watykańskiego, w którym uczestniczył jako stenograf. Powrócił do diecezji Soissons, do Saint-Quentin. Tutaj dostrzegł potrzeby społeczne i religijne miasta i rozpoczął szereg inicjatyw: Patronat św. Józefa, Kolegium św. Jana, czasopismo. W ten sposób zamierzał zaradzić brakom społecznym, które widział wokół siebie. W 1878 roku założył Zgromadzenie Księży Najświętszego Serca Jezusowego (SCJ). Poświęcił mu resztę życia i wszystkie swoje wysiłki. Zmarł 12 sierpnia 1925 roku w Brukseli. W swoim duchowym testamencie pozostawił wielki dar: „Zostawiam wam najwspanialszy ze skarbów – Najświętsze Serce Jezusa”.

Działalność i status sprawy

W ciągu tych sześciu lat promowanie świętości i charyzmatu naszego Założyciela zostało wzmocnione poprzez pisma, listy, wydarzenia, wspomnienia jego narodzin i śmierci, rocznice (150. rocznica święceń kapłańskich – 19 grudnia 2018 roku), czuwania i modlitwy. Przygotowujemy się do obchodów stulecia jego śmierci (12 sierpnia 2025 roku). Ciekawą informacją jest ta, że Postulacja Generalna otrzymała wiadomości o różnych cudach i łaskach. Ojciec Leon Jan Dehon nadal wstawia się za nami u Boga Ojca, aby wysłuchał naszych prośb.

Jak wiemy, 30 sierpnia 2006 roku beatyfikacja Założyciela została odłożona na czas nieokreślony (*lungo dilata* – duże opóźnienie). Sprawa należy bezpośrednio do Sekretariatu Stanu, ponieważ cały proces w Dykasterii ds. Kanonizacyjnych został zakończony. Interweniował sam przełożony generalny. W ostatnich latach prowadzono rozmowy z Sekretariatem Stanu, dykasterią i biskupem Soissons

w celu ożywienia oraz wznowienia beatyfikacji. Podczas tych spotkań dostarczono dwa tomy z różnymi artykułami (starymi i nowymi) wyjaśniającymi [domniemany] antysemityzm o. Leona Jana Dehona. Nie otrzymaliśmy żadnej odpowiedzi.

3. Czcigodny sługa Boży ks. Alojzy Boeing SCJ

Ksiądz Aloísio Boeing SCJ urodził się 24 grudnia 1913 roku w Vargem do Cedro, São Martinho – Santa Catarina (Brazylia). W wieku 11 lat wstąpił do Kolegium Apostolskiego Najświętszego Serca Jezusowego w Brusque. Święcenia kapłańskie przyjął 1 grudnia 1940 roku w Taubaté. W 1956 roku założył nowicjat Matki Boskiej Fatimskiej w Jaraguá do Sul, w którym przez 20 lat pełnił funkcję mistrza nowicjatu, a w 1974 roku założył tam Bractwo Maryjne Serca Jezusowego. Jego życie było naznaczone wiarą i miłosierdziem. Stał się wielkim przyjacielem i doradcą wielu ludzi i wspólnot, pozostawiając po sobie dziedzictwo współczucia i miłości bliźniego. Zmarł 17 kwietnia 2006 roku w wieku 92 lat. Proces beatyfikacyjny rozpoczął się w 2013 roku, a dekret o heroicznosci cnót został zatwierdzony 23 lutego 2023 roku.

Działalność i status sprawy

Sprawa została zainicjowana i promowana przez Prowincję BRM (Brazylia Południowa) w 2013 roku, podążając ścieżką cnót i sławy świętości. *Positio super virtutibus* została wydana w 2019 roku. Po kilku studiach w dykasterii dekret o heroicznosci cnót został promulgowany przez papieża Franciszka 23 lutego 2023 roku, a 17 kwietnia odczytany podczas Eucharystii dziękczynnej w Nereu Ramos (Brazylia). Następnie Postulacja Generalna przejęła sprawę 24 maja 2023 roku. Obecnie poszerzamy znajomość jego osoby i sławy świętości w naszym Zgromadzeniu (wspomnienia sercańskie, materiały przetłumaczone na kilka języków). Wraz z ks. Leo Heckiem SCJ i s. Edeną, oboje z Brazylii, pracujemy nad różnymi materiałami i możliwym cudem.

Aby sprawa mogła zakończyć się beatyfikacją, niezbędne jest uznanie przez dykasterię cudu przypisywanego wstawiennictwu ks. Alojzego Boeinga SCJ.

4. Sługa Boży ks. Andrzej Prévot SCJ

Ksiądz André Prévot SCJ urodził się w Le Teil (Francja) 9 listopada 1840 roku. W 1885 roku wstąpił do Zgromadzenia Księżey Najświętszego Serca Jezusowego. Był mistrzem nowicjatu, następnie przełożonym prowincjalnym i 16. asystentem generalnym. Przez całe życie zakonne poświęcał się miłości Serca Jezusowego i wynagrodzeniu. Praktykował umartwienie, kochał życie wewnętrzne i nieustanną modlitwę, a także był ożywiany gorliwością o zbawienie dusz. Stale jednoczył się z Bogiem i miał wielkie nabożeństwo do Eucharystii i Maryi. Samozaparcie i surowość życia były w harmonii z miłością, cierpliwością, łagodnością i dobrocią. Jego książki oddają całą jego duchową fizjonomię, pokorną, pogodną i ufą. Zmarł w Brugelette (Belgia) 26 listopada 1913 roku.

Działalność i status sprawy

W celu przestudiowania *Positio super virtutibus* (ogłoszonej w 1996 roku) 24 lutego 2015 roku odbył się Szczególny Kongres Konsultorów Teologicznych (il Congresso Peculiare dei Consultori Teologi). Pojawiło się wiele wątpliwości co do jego postaci jako kapłana, który nie odpowiada aktualnemu modelowi przeżywania kapłaństwa i nie cieszy się opinią świętości w Zgromadzeniu ani poza nim. W ciągu ostatnich sześciu lat znajomość postaci ks. Andrzeja Prévota SCJ była promowana poprzez uwydatnianie elementów jego życia i doświadczenia duchowego: miłości do Eucharystii, nieustrudzonej modlitwy i adoracji, wynagrodzenia kapłańskiego (i za kapłanów) z trudnościami (i znajdujących się w trudnościach), towarzyszenie duchowe, posługa pojednania w sakramencie spowiedzi, mistrz nowicjuszy w służbie innym, czyniący wszystko, co możliwe, aby miara miłości zawsze się przelewała. Dobrą wiadomością było przeniesie-

nie doczesnych szczątków ks. Andrzeja Prévota SCJ z Asten (Holandia) do Saint-Quentin (Francja) 13 czerwca 2023 roku.

W czerwcu 2020 roku Postulacja Generalna dostarczyła do dykasterii studium będące odpowiedzią na Kongres Teologów z 2015 roku, który poprosił o pewne wyjaśnienia na różne tematy: kontekstualizację życia ks. Andrzeja Prévota SCJ w jego czasach, wyjaśnienie wątpliwości, które pojawiły się w przeżywaniu jego cnót, wy tłumaczenie pewnych zachowań na poziomie psychologicznym oraz aktualizację jego sławy świętości. Na Kongresie Teologów 24 marca 2022 roku sprawa uzyskała pozytywną opinię, która uwzględniła i podkreśliła pojawiające się wcześniej wątpliwości. Sesja Kongregacji Kardynałów i Biskupów odbyła się 13 grudnia 2022 roku. Z kilkoma wątpliwościami sprawa została przedstawiona ojcu świętemu 17 grudnia 2022 roku. Zdecydował on o *lungo dilata* dla sprawy, która obecnie nie może być kontynuowana jako *ad ulteriora* (do dalszego toku). Wyrażono wątpliwości: nadmierna surowość wobec nowicjuszy i współbraci, rygoryzm w przestrzeganiu czystości, irytująco sztywne odniesienie w relacjach do kobiet oraz wątpliwości co do przydatności sługi Bożego jako przykładu postaci kapłańskiej na dzisiejsze czasy.

5. Sługa Boży ks. Marcin Capelli SCJ

Ksiądz Martino Capelli, urodzony w Nembro (Włochy) 20 września 1912 roku, został zakonikiem sercańskim w 1930 roku, a święcenia kapłańskie przyjął w 1938 roku. Po studiach w Instytucie Biblijnym i na Uniwersytecie Urbanianum w Rzymie (1939-1943) od 1943 roku wykładał teologię w studentacie sercańskim w Bolonii. Za swoje poświęcenie dla ludzi uciskanych przez nazistowsko-faszystowską inwazję, pomagając i niosąc religijne pocieszenie rannym, wraz z salezjaninem ks. Elią Cominim, został aresztowany 29 września 1944 roku przez nazistowskie SS w Pioppe di Salvaro (wioska niedaleko Bolonii). W dniu 1 października 1944 roku został zastrzelony, a następnie wraz z 44 innymi ofiarami rozerwany granatami ręcznymi.

Działalność i status sprawy

W ciągu ostatnich sześciu lat zorganizowaliśmy kilka wydarzeń mających na celu szerzenie sławy męczeństwa ks. Marcina Capellego SCJ, takich jak upamiętnienie 75. rocznicy jego męczeństwa (1 października 2019 roku); został zabity w Monte Sole (Bologna – Włochy) wraz z salezjaninem ks. Elią Cominim.

Sprawa rozpoczęła się w latach 90. w diecezji bolońskiej na drodze cnót i sławy świętości. W 2009 roku wydano *Positio super virtutibus*. Jednak Postulacja Generalna zawsze wierzyła w męczeństwo ks. Marcina Capellego SCJ i z tego powodu 14 lutego 2019 roku zwróciła się do Dykasterii ds. Kanonizacyjnych o uznanie męczeństwa. 10 maja prefekt w swoim liście powiadomił o decyzji dotyczącej kontynuowania sprawy na ścieżce męczeństwa. Współpracowaliśmy z postulacją salezjańską, a *Positio super martyrio* została wydana 20 marca 2020 roku w dykasterii. Kongres Historyków odbył się 17 grudnia 2020 roku, wydając pozytywną opinię. Po różnych wydarzeniach Szczególny Kongres Konsultorów Teologicznych odbędzie się w ostatnim kwartale 2024 roku.

6. Sługa Boży o. Bernardo Longo SCJ

Ojciec Bernardo Longo SCJ, urodzony w Pieve di Curtarolo we Włoszech w 1907 roku, wstąpił do Zgromadzenia Księży Najświętszego Serca Jezusowego i został wyświęcony na kapłana w 1936 roku. Dwa lata później znalazł się w Górnym Kongu, w regionie, który opisał jako „ojczyzna Walese, Pigmejów i słoni”. Od 1950 roku pracował w Nduye, które miało stać się jego misją, jego miłością, jego męczeństwem. Misjonarz o hojnym i dynamicznym sercu, ubogi wśród ubogich, mnożył inicjatywy wspierające ewangelizację oraz ludzką i duchową promocję ludzi. W wirze kongijskiej rewolucji chciał pozostać wśród swojej trzody. Otoczony przez uzbrojonych i grożących mu Simba powiedział: „Przyjmujemy śmierć jako akt miłości, dla zbawienia tych ludzi i pigmejów”. Trafiony włócznią w klatkę piersiową zmarł u bram Mambasy 3 listopada 1964 roku.

Działalność i status sprawy

Sprawa ks. Bernarda Longa SCJ rozpoczęła się w 1993 roku w diecezji Padwa, podążając ścieżką cnoty i sławy świętości. Sprawa dotarła do Rzymu w 1999 roku. Po długim i pracowitym rozoznaniu przeprowadzonym przez różnych postulatorów generalnych w naszym Zgromadzeniu, którzy byli przekonani o męczeństwie ks. Bernarda Longa SCJ, a także biorąc pod uwagę jego sławę męczeństwa, w 2021 roku poprosiliśmy o zmianę powodu z heroiczności cnót na męczeństwo.

Na wniosek Dykasterii ds. Kanonizacyjnych w Padwie przeprowadzono dodatkowe dochodzenie diecezjalne w sprawie domniemanego męczeństwa ks. Bernarda Longa SCJ. Miało ono dwa cele: utworzenie komisji historycznej w celu zebrania nowych dowodów potwierdzających domniemanie męczeństwo sługi Bożego – historyczny, społeczny, polityczny i religijny kontekst męczeństwa oraz powołanie trybunału diecezjalnego, który przystąpił do badania tekstów *de visu* i *de auditu*.

W diecezji padewskiej 3 listopada 2023 roku zakończono diecezjalne dochodzenie uzupełniające w sprawie męczeństwa ks. Bernarda Longa SCJ. Dokumenty (3000 stron) zostały złożone w dykasterii 10 listopada, a otwarcie kopert nastąpiło 5 grudnia. Prawne zatwierdzenie dochodzenia miało miejsce w marcu 2024 roku. Obecnie oczekujemy na decyzję w sprawie zmiany powodu na męczeństwo, co nastąpi w najbliższych miesiącach. Następnie przystąpimy do opracowania *Positio*.

C. Inne działania prowadzone przez Postulację Generalną

1. Archiwum Postulacji Generalnej

Przez wiele lat archiwum Postulacji Generalnej znajdowało się w pomieszczeniu nad zakrystią kaplicy. Ze względu na wilgoć nie było to odpowiednie miejsce do przechowywania dokumentów. Dlatego w latach 2020/2021 wszystkie dokumenty z archiwum Postulacji Generalnej zostały przeniesione do archiwum generalnego,

biblioteki kolegium i biura postulatora w celu lepszego przechowywania, usystematyzowania i zachowania dokumentów.

Z pomocą pani Patrycji w 2023 roku przeprowadziliśmy rewizję materiałów archiwalnych Postulacji Generalnej, dokonując starannej selekcji materiałów na te, które mają być przechowywane w archiwach, i te, które należy wyeliminować. Celem było osiągnięcie lepszego podziału i organizacji dokumentów dotyczących poprzednich postulatorów i każdej indywidualnej sprawy. Wszystko jest już uporządkowane w archiwum generalnym.

2. Muzeum Ojca Dehona

Ponieważ jest to miejsce, w którym znajdują się bardzo cenne przedmioty, które należy eksponować i o które należy dbać, Postulacja Generalna zwróciła się do rady generalnej o nową i bardziej dydaktyczną aranżację muzeum. Propozycja została powierzona firmie Mediacor, ekspertowi w tworzeniu i aranżacji 22 muzeów zakonnych. Propozycja została przełożona na następne sześćciolecie.

3. Kalendarz własny Zgromadzenia

Rada generalna pragnęła dokonać rewizji aktualnego kalendarza, zatwierdzonego przez Kongregację ds. Kultu Bożego 3 grudnia 1974 roku, aby lepiej go zrozumieć, a następnie przekazać zakonnikom i wspólnotom każdej Jednostki. Z tego powodu 1 września 2020 r. przełożony generalny powierzył Postulacji Generalnej koordynację rewizji i przygotowanie nowej propozycji kalendarza liturgicznego własnego naszego Zgromadzenia, ze wspomnieniami liturgicznymi i historycznymi, które należy obchodzić i o których należy pamiętać. Misja ta została zrealizowana poprzez przygotowanie różnych materiałów (liturgicznych i historycznych) przesłanych Zgromadzeniu za pośrednictwem przełożonych Jednostek w roku szkolnym 2020/2021, a następnie prośbą o ostateczne zatwierdzenie przez Dykasterię ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów z dnia 1 grudnia 2023 roku.

W dniu 17 kwietnia 2024 roku Dykasteria ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów ostatecznie zatwierdziła kalendarz liturgiczny własny Zgromadzenia. Oznacza to, że mamy teraz oficjalnie nowy, zaktualizowany kalendarz, który będzie dodatkową pomocą w umacnianiu charyzmatu Instytutu i wspieraniu każdego z nas w jeszcze głębszym celebrowaniu liturgii życia konsekrowanego i sercańskiego.

3. Wyzwania i propozycje dla przyszłej pracy Postulacji Generalnej

- Postulacja Generalna pragnie zaangażować się w upowszechnianie wiedzy o naszych kandydatach, którzy są w trakcie procesu beatyfikacyjnego i kanonizacyjnego, poprzez modlitwy, czuwania, przygotowanie obrazków z relikwiami, publikację ich najważniejszych pism. Są to środki, które umożliwiają ich poznanie i rozwój pobożności.
- Stworzenie miejsca na naszej stronie internetowej, aby szerzyć sławę świętości naszych „świętych”.
- Zorganizowanie i usystematyzowanie Muzeum Ojca Dehona.
- Docenienie miejsc pielgrzymkowych: Puente la Reina (Hiszpania): grób naszego błogosławionego; La Capelle – Saint-Quentin (Francja) – Bruksela: miejsca urodzenia, życia i śmierci naszego Założyciela; Monte Sole (Bolonia – Włochy): miejsce męczeństwa ks. Marcina Capellego SCJ; Wamba i Nduye (Kongo): miejsca męczeństwa ks. Bernarda Longa SCJ i bp. Józefa Wittebolsa SCJ; Nereu Ramos – Jaraguá do Sul (Brazylia): grób ks. Alojzego Boeinga SCJ; Água Preta (provincia Recife – Brazylia): grób ks. Franciszka Geraedtsa SCJ.
- Obchody rocznic, które będą miały miejsce w ciągu najbliższych kilku lat, mogą być okazją do pogłębienia wiedzy o nich i pobożności: 80. rocznica męczeństwa ks. Marcina Capellego SCJ (1 października 2024 roku), 60. rocznica męczeństwa ks. Bernarda Longa SCJ (3 listopada 2024 roku), 100-lecie

śmierci o. Leona Jana Dehona (12 sierpnia 2025 roku), 25-lecie beatyfikacji bł. Jana Marii od Krzyża (11 marca 2026 roku), 150-lecie pierwszych ślubów o. Leona Jana Dehona i narodzin Zgromadzenia (28 czerwca 2028 roku), 25-lecie śmierci ks. Alojzego Boeinga SCJ (17 kwietnia 2031 roku).

- Nie znamy wielu współbraci sercańskich, którzy żyli naszym charyzmatem w różnych prowincjach i regionach aż do całkowitego poświęcenia się na rzecz najmniejszych. Wyzwaniem będzie uzyskanie różnych informacji, aby ich historie stały się znane jako przykłady życia dehoniańskiego.

4. Zakończenie

Kończę najważniejszą i niezbędną częścią: modlitwą. Powiniennem być wspomnieć, mówiąc o każdej indywidualnej sprawie, o potrzebie prośby wobec wiernych, by modlili się o szybką beatyfikację, prosząc również Boga o łaskę cudu. Prawdą jest, że jeśli sami nie ufamy naszym „świętym” i nie jesteśmy przekonani, że już cieszą się przebywaniem u Ojca i mogą wstawiać się za nami przed Nim, bardzo trudno będzie zachęcić innych. Musimy nalegać na to, by o nich mówić najpierw naszym braciom, a następnie także wiernym, a przede wszystkim – jak już powiedziałem – zachęcać wszystkich do modlitwy o rychłą beatyfikację, prosząc Boga w naszych modlitwach, aby obdarzył nas też łaską cudu.

Nasze sprawy [kanonizacyjne] nie powinny być traktowane jedynie jako zadanie dla Postulacji Generalnej, ale raczej jako zadanie całego Zgromadzenia. Po pierwsze, wszyscy jesteśmy wezwani do szerzenia świętości naszych współbraci, którzy są w trakcie procesu beatyfikacyjnego i kanonizacyjnego. A następnie wszyscy jesteśmy wezwani do uznania w naszych współbraciach możliwości bycia świętymi, a także prawdopodobieństwa uznania ich za takich przez Kościół. Dziś święci są pośród nas. Są świętymi obok nas – jak mówi papież Franciszek. Wszyscy jesteśmy powołani do bycia świętymi.

W adhortacji apostolskiej *Gaudete et exsultate* papież Franciszek z mocą i łagodnością wzywa: „Pozwól, by łaska twego chrztu owocowała na drodze świętości. Pozwól, aby wszystko było otwarte na Boga, i dlatego wybierz Jego, wybieraj Boga wciąż na nowo. Nie zniechęcaj się, ponieważ masz moc Ducha Świętego do tego, by świętość była możliwa. Ona w głębi jest owocem Ducha Świętego w twoim życiu”⁶. Podczas gdy spontanicznie myślimy o drodze do świętości jako o zestawie heroicznych czynów lub przynajmniej tak heroicznych, że raz na zawsze zmieniają nasze postrzeganie i obraz nas samych, papież Franciszek przypomina nam, że ta świętość „będzie wzrastała poprzez małe gesty”⁷.

Świętość kwitnie i dojrzewa wszędzie, w każdym narodzie, plemienu, ludzie i języku, tam, gdzie najmniej się jej spodziewamy. Świętość jest czymś, co należy do nas wszystkich, do każdego z nas. Wszyscy jesteście powołani do bycia świętymi.

Dziękuję bardzo!

*Rzym, 8 marca 2024 roku, wspomnienie
Najświętszej Maryi Panny, Matki Łaski Bożej*

*P. Ramón Domínguez Fraile SCJ
postulator generalny*

tłum.: ks. Leszek Poleszak SCJ

⁶ Franciszek, Adhortacja o powołaniu do świętości w świecie współczesnym *Gaudete et exsultate*, dz. cyt., 15.

⁷ Tamże, 16.